

## WEERZIEN



### Bronzen Kruis

Militairen die zich door moedig of beleefdvol optreden tegenover de vijand hebben onderscheiden, komen in aanmerking voor het Bronzen Kruis. Deze onderscheiding wordt toegekend door de koning, aan militairen in dienst van het Koninkrijk der Nederlanden.



#### Ingesteld in 1940

Het Bronzen Kruis is bij Koninklijk Besluit van 11 juni 1940 door koningin Wilhelmina in Londen ingesteld en nader hand gestipt bij Koninklijk Besluit van 1 juni 1941.

Op 30 april 2013 werd Willem-Alexander ingehuldigd als Koning der Nederlanden. Toen is het woord koningin op de achterzijde van het kruis gewijzigd in koning.



### WEERZIEN MET VLISSINGEN, NOVEMBER 1944

Mijn vader Kees (Cornelis) Heijkoop (1906-1996) week in mei 1940 met twee lotgenoten uit naar Engeland met een Loodsboot. Voor deze actie, wat een verhaal op zich is, kregen zij een hoge militaire onderscheiding, namelijk Het Bronzen Kruis met eervolle vermelding. In Engeland aangekomen werd Heijkoop ingedeeld als 1e stuurman op een sleepboot bij de Britse Reddingsdienst, als onderdeel van de Royal Navy. Zij moesten met sleepboten beschadigde konvooschepen proberen binnen te brengen. Na vele avontuurlijke bergingen werd Heijkoop later als sleepbootkapitein ingezet voor het verslepen van Mulberry onderdelen (Phoenix caissons) van en naar de invasiestranden van Normandië.

Begin november 1944 ging hij als kapitein op de Bergingsleepboot Dexterous naar de Scheldemond, met als doel schepen te assisteren die in de aanstaande konvoeien in problemen waren gekomen en eventueel te bergen. De sleepboot, onder Britse marine-vlag was bemand door Nederlanders, met uitzondering van de kanonnières en telegrafisten. Op de rede van Vlissingen aangekomen zag hij door zijn verrekijker de totaal vernielde Scheldestad. Hij besloot met de bootsman en twee matrozen een kijkje aan de wal te nemen. De motorsloep meerde aan de bekende reddingsboot-steiger en via de aanwezige ladder klommen zij omhoog naar het Keizersbolwerk.

Daar troffen zij enkele Vlissingers aan, waaronder een nicht. Ze herkenden elkaar niet direct, vijf oorlogsjaren hadden veel sporen nagelaten. Ook hoorde hij dat zijn hele wijk, het eiland, was vernield. Teruggekomen aan boord kwam er een bootje langszij, het bleek de Waterschout te zijn. Ze moesten inklaren en betalen. “Gaat die administratieve rompslomp nu al weer beginnen, zei de kapitein”. “Tekenen doe ik niet en stuur de rekening maar naar Engeland.” Toevallig vond ik later in het archief van de Waterschout de opmerking terug: “kapitein wil niet tekenen en de rekening moet naar Engeland”, dus klopte het verhaal uit de overlevering.

De volgende dag kwam er een vissersbootje langszij met de vraag of ze verse vis wilde ruilen. Nu dat wilden ze best. De visserman moest voor het zootje vis hebben: Een blik cornedbeef, een blik eierpoeder, 20 tinnetje sigaretten, benzine en olie.. Dat was natuurlijk zwaar overvraagd en mijn Vader riep: “Jullie zijn nog net zo brutaal als voor de oorlog”. De visser, geschrokken dat ze in het Nederlands waren aangesproken, verlieten hals over kop het schip, de vis achterlatend.

De volgende dag werd koers gezet richting Terneuzen, als uitvalsbasis voor de komende weken. Daar ontmoette hij verschillende oud collega's van het Loodswezen, toen de vaart op het Kanaal was hervat.

Een van de schepen die Heijkoop is bijgebleven was de bergingspoging van de Alan A Dale, brandend op de rede van Vlissingen. Het schip kon helaas niet behouden worden en moest na een paar dagen als verloren worden beschouwd. (Het schip kwam vanuit New York onder Amerikaanse vlag naar Antwerpen en is getorpedeerd door een mini u- boot van het type Biber op 23 dec 1944. De 64 bemanningsleden zijn allen gered. In nov 2001 is het wrak geruimd en werden er in grote getalen munitie en vrachtwagen-onderdelen en persoonlijke bezittingen gevonden afkomstig uit kerstgeschenken voor aan het front. Red.)

Na verschillende bergingen lagen ze in december 1944 te bevoorraden aan de Scheldekade in Antwerpen en waren getuige van het drama door een V2 raketinslag op de Rex bioscoop, met 567 dodelijke slachtoffers en vele gewonden. Ze moesten daarna hals over kop Antwerpen verlaten. Tijdens een van de trips kon Heijkoop nog een bezoek brengen aan zijn vrouw en zoon in Goes, die daar op een evacuatieadres inwoonden. De route ging via Hansweert over de pontonbrug bij het Kanaal en dan naar Goes. Kosten vier jerrycans benzine voor de jeep, 5 tinnetje sigaretten en voor de chauffeur en een paar fietsbanden.

Eind april 1945 eindigde voor Heijkoop de dienst op de Schelde en werd hij rivierloods in Vlissingen.